

FARNÍ

ZPRAVODAJ

3. neděle v mezidobí

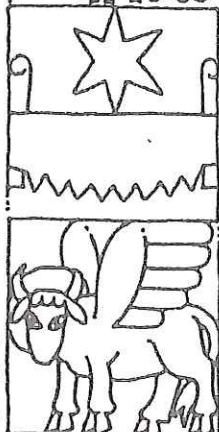
Český Krumlov ročník 2019

27. ledna 2019

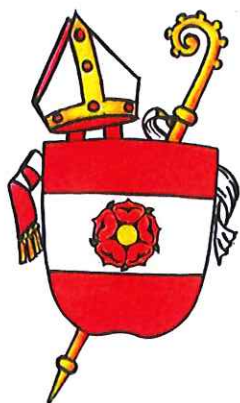
5. týden

Cyklus C
3. neděle
v mezidobí

Evangelium
Lk 1,1-4;
4,14-21

*Římskokatolická farnost – prelatura
Český Krumlov
srdečně zve*

v pátek 15. února 2019

od 20:00 hodin

18. farní bál

v Kájově „v Konibaru“

k poslechu hraje skupina „LEŤÁCI“

Vstupenky lze zakoupit u **paní Mroskové**
nebo telefonicky na tel.: **380 715 768; 723 903 714**

Cena vstupenky je 150,- Kč

**zakońčení farního plesu bude ve 2:00 hodiny
„Farní bál je nekuřácký“**

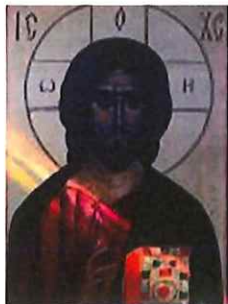
**Prosíme, své dary do tomboly můžete dávat paní Mroskové
nebo na farním úřadě v Českém Krumlově.**

Všem předem děkujeme za dary do tomboly.

Rozpis autobus

19:15 CK – autobusové nádraží; **19:20** CK – Plešivec „U Skleníku“; **19:25** CK – Tavírna;
19:27 CK – Horní Brána; **19:30** CK – Špičák; **19:35** CK – Růžek; **19:40** CK – vlakové nádraží;
19:45 CK – Domoradice (červená benzinka). **Po skončení autobus pojedje zpět ve 2:15.**

***Výtěžek z farního bálu bude použit
na odlití nového zvonu do kaple
na Křížové hoře v Českém Krumlově.***

3. neděle v mezidobí - C

Na naslouchání dnešního úryvku evangelia jsme se připravili opakováním odpovědi responsoriálního žalmu, která vzbudila akt naší víry: „*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*“ Ve slovech zpěvu před evangeliem zazněla slova vybraná z textu, která se přímo nabízejí jako reflexe pro dnešní neděli: „*Pán mě poslal, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění.*“ Jedná se o výrok proroka Izaiáše, který Ježíš vztáhl sám na sebe. Podle evangelisty Lukáše vyslovil Ježíš tato slova v nazaretské synagoze, na počátku svého veřejného působení. Zdá se, jako by tato slova ustanovila určitý směr a titul položený na začátek celého evangelia; Ježíš jako by říkal: „*Toto je můj posláním a to jsou adresáti mého poselství!*“ Důležitost těchto slov pro pochopení ducha evangelia a Ježíšova díla je tedy nezměrná: na nich přímo závisí pochopení blahoslavenství: „*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*“

Musíme si tedy položit dvě otázky: první, co je tím radostným poselstvím, které je ohlašováno; druhá, kdo jsou oni chudí, kterým se hlásá.

V Izaiášových ústech zaznívala tato slova k jeho společníkům odvedeným do babylonského zajetí (srov. Iz 61,1n) a označovala radostnou zvěst ujištění, že Jahve, jejich Bůh, se chystá vzít do svých rukou osud svého lidu, že opět vztáhl svou ruku jako v Egyptě, aby vysvobodil svůj lid. Jeruzalém, svaté město, měl být opět obnoven a oni se tam měli vrátit se stejnou radostí, s jakou se dítě vrhá do náručí své matky, tam měli opět nalézt potěšení (srov. Iz 52,7n; 55,1n). Když se jednoho dne skutečně vrátili do Jeruzaléma, jejich očekávání tím nebylo zrušeno, ale rozšířilo se k horizontům širším a skutečností vyšším a tajemnějším: Boží vláda a moc vykonávaná zblízka, osobně, na zemi.

Když pak Ježíš v Nazaretu svinul svitek a řekl: „*Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli,*“ bylo to stejné jako kdyby veřejně prohlásil, že onen starodávňý Boží příslib dospěl k naplnění, že se toho dne spolu s ním uskutečnila nová Boží vláda na zemi. Jinými slovy, opakoval výzvu svého hlásání: „*Obraťte se, protože se přiblížilo Boží království!*“

Toto království skutečně označuje Boží vládu, vládu, která se však nevyjadřuje panováním, nadvládou a ukládáním nových povinností a zákonů, ale spíše osvobozením od všech nadvlád a zotročování. Své vyjádření nachází v pokoji a radosti Ducha, jak o tom hovoří svatý Pavel. Pro chudé je to všechno „*radostným poselstvím*“, protože v takto chápaném Božím království už neplatí nemilosrdné železné zákony, které umožňují mocným a bohatým mít vždycky pravdu, utlačovat slabé a navíc nechávat se označovat jako dobrodinci. V novém království se situace obrátí: poslední budou prvními, budou upřednostňováni a ctěni. Ne však ve smyslu, že by se z nich měli stát noví bohatí a mocní (utlačovatelé, kteří by převzali moc po svých předchůdcích), ale vzhledem k nim se změnil měřítko posouzení a hodnocení: služba má nyní vyšší hodnotu než moc, bytí má vyšší význam než jmění.

Ted' však jiná otázka: kdo jsou oni chudí, kterým se zvěstuje radostné poselství? Jinak řečeno, o jaké chudobě se mluví v tomto úryvku a vůbec v celém evangeliu, když se chudoba prohlašuje za blahoslavenou?

Někteří odpovídají, že se jedná o *společenské postavení*, tedy jednoduše o to, nemít statky a být vydán na milost či nemilost druhým (tudíž být utlačovaným), jak tomu bylo třeba v případě chudáka Lazara z evangelijního podobenství. Osobní pocity a zásluhy neznamenají nic; důležité je, že Bůh sám je spravedlivým panovníkem a jako každý spravedlivý vládce (alespoň v mentalitě starověkého Východu) nese na sobě povinnost ochraňovat ty, kdo nemají jiné obhájce (např. J. Dupont).

Jiní odpovídají, že se jedná o *postoj ducha*, o způsob jak být chudí, který předpokládá faktickou chudobu, ale nutně ji nevyžaduje, a každopádně se s chudobou neidentifikuje (např. A. Gelin).

My říkáme, že jedna i druhá věc musí stát při sobě; jde o vnitřní postoj ducha, který je postavený na vnější skutečnosti anebo k ní tíhne. Jedná se o „*chudobu*“ bez podmínek z Lukášova textu blahoslavenství (srov. Lk 6,20) a o „*chudobu v duchu*“ z Matoušových blahoslavenství (srov. Mt 5,3). Veškerou hloubku evangelijní chudoby není možné pochopit, pokud se na ni nedíváme z obou dvou úhlů pohledu. Oba dva evangelisté se snažili ozřejmit skutečné aspekty chudoby podle Ježíšova podání;

celek se dá uchopit, pokud se spojí obě části pojetí chudoby, jak Lukášovo, tak Matoušovo pojetí chudoby. Pouze „duchovní chudoba“ by neodpovídala mnoha dalším myšlenkám a učení Ježíše, které vyzývají k upřednostnění Božího království před vším ostatním, a když je to zapotřebí, tak se pro něj zřící dokonce všeho. Nedávalo by to smysl vzhledem k tomu, že si Ježíš vybírá chudé, slabé a trpící; neobjasnilo by to, proč právě chudí jsou prvními příjemci Ježíšovy radostné zvěsti a vstupují do církve. Chudoba, která by však byla postavena pouze na „skutečnosti“ chudoby, by nereflektovala mnohé další myšlenky evangelia. Co by znamenalo například pozvání být jako děti, které je tak blízké blahoslavenství chudoby („Pokud nebudete jako děti, nevstoupíte do nebeského království“)? A proč *Magnificat* staví proti mocným pokorné (a ne chudé), proč Ježíš vyzvedá maličké oproti moudrým, a ne proti bohatým (srov. Mt 11,25)?

Izaiáš, na jehož slova se Ježíš odvolává při vyjádření svého vlastního poslání, nám pomáhá odhalit a pochopit, kdo jsou ti skutečně chudí podle evangelia: jsou to „Hospodinovi chudí“, ti, kdo jsou chudí před Hospodinem“, kteří se ve svém soužení a chudobě utíkají k němu a v něj kladou každou svou naději a důvěru. Ti nekladou důvěru do „vozů a koní“ ani do svých spravedlivých skutků. Takto chápaná chudoba není na prvním místě způsobem, jak se nacházím před lidmi, ale je způsobem, jakým stojím před Bohem; stát před ním stejně jako Maria, jako se před ním nacházela první křesťanská komunita po Velikonocích: „*pokorně pod mocnou rukou Boží*“ (srov. 1 Petr 5,6). Evangelijní chudoba není oddělitelná od pokory; svatý František z Assisi, velký opěvovatel Matky Chudoby, to pochopil dokonale.

V dnešní době není o nic méně důležité věnovat v církvi pozornost této chudobě-pokoře, stejně jako materiální chudobě. V životě církve se čas od času objevují situace nebo okamžiky chudoby. První čtení nám právě představilo jeden z takových okamžiků: hrstka lidí, zbytek Izraele, se vrátila z vyhnanství do Jeruzaléma spolu s Ezdrášem a Nehemiášem. Shromáždili se na jednom náměstí a kolem sebe viděli jenom spoušť a zříceniny. Bylo zapotřebí začít úplně od začátku uprostřed nepřátelsky naladěných lidí, kteří se na tuto malou komunitu dívali skrz prsty, poněvadž se nechtěla přizpůsobit zvyklostem většiny. Jak vzdálené se jevily časy slávy za dnů krále Davida a Šalomouna! Toto malé shromáždění naslouchalo Božímu slovu a plakalo. Zde je možné vidět jednu ze situací chudoby v dějinách Izraele, která je velmi blízká naší dnešní situaci církve, i když se to na první pohled vůbec nezdá. Většinová kultura (nebo lépe ta, která se za takovou považuje) se obrátila k církvi zády a udělala ze sebe jejího soudce. Z křesťanů se stále více stává jedna z menšin a mnohdy se na ně lidé dívají s posměchem. Často prohrávají své snahy a boje (jako například proti rozvodům a umělým potratům); někteří lidé hovoří o situaci katolického ghetta. Jak vzdálená je ona okázalost a nádhra předchozích období vlády křesťanstva!

Skutečně prožívat tuto situaci chudoby znamená zřící se neustálého soupeření a poměřování se světem, osnování odplaty na rovině politické a stavění se do pozice oběti. Jde o důvěru v Pána a především o úsilí pokračovat na cestě lásky a odpouštět, tak jak to dělávali první křesťané, kteří byli mnohem více pronásledováni a vyčleněni na okraj než my; o nich můžeme nalézt napsáno, že „všechny omlouvali, nikoho neodsuzovali; odpouštěli všem, nikoho nesvazovali a prosili v modlitbách za všechny, kteří je mučili“ (srov. Eusebius, *Církevní dějiny* V,1,2). Jejich jasné „ne“ jakémukoli kompromisu a odpadlictví způsobovalo, že byli mnohem zářivějším příkladem na pozadí tohoto „ne“ nenávisti a roztrpčení.

Když zavřel knihu, řekl Ježíš toho dne: „*Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.*“ I my v této chvíli zavíráme knihu evangelia, ze které jsme četli a naslouchali. Zde však nemůže všechno skončit; v jistém smyslu právě v tomto okamžiku teprve všechno začíná: „*Když to víte (že je Boží království pro chudé), blaze vám, jestliže podle toho jednáte*“ (srov. Jan 13,17). Ježíšovo slovo se opět potvrzuje a naplňuje, když mu někdo naslouchá a uvádí ho do praxe. Slovo „dnes“, které toho dne vyslovil, se prodlužuje do církve a skrze ni šíří a stále trvá. I my jsme tedy posláni zvěstovat chudým radostnou zvěst.

Kéž eucharistie, kterou budeme přijímat, způsobí, že Duch Páně, který dlel při Ježíši v Nazaretu, sestoupí a spočine také na nás, abychom mohli stejně jako on, „naplnit“ tato slova Písma.

Slovo a život - C, Raniero Cantalamessa

Mše svaté v týdnu od 27. 01. 2019 do 03. 02. 2019 Český Krumlov:

Pondělí	(28. 01.) večer: za Miroslava Andrlíka, rodiče, bratra a d. v. o.
Úterý	(29. 01.) -----
Středa	(30. 01.) večer: za uzdravení s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie
Čtvrtek	(31. 01.) večer: za uzdravení s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie
Pátek	(01. 02.) večer: za
Sobota	(02. 02.) večer: za
Neděle	(03. 02.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 28. 01.	<i>Úterý</i> 29. 01.	<i>Středa</i> 30. 01.	<i>Čtvrtek</i> 31. 01.	<i>Pátek</i> 01. 02.	<i>Sobota</i> 02. 02.	<i>Neděle</i> 03. 02.
Český Krumlov sv. Vít	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00Ž	<u>17:00P</u>	9:30P
Český Krumlov klášter							
Větrní							8:00Ž
Přídolí							11:15VT
Věžovatá Pláně							11:15Ž
Kájov				16:00	<u>17:00P</u>		8:00VT
Hořice na Šumavě							8:00P

(časy označené tučně – mše svatá; časy označené kurzívou – bohoslužba slova)

3. neděle v mezidobí

1. čtení: Neh 8, 2 – 10

2. čtení: 1 Kor 12, 12 – 30

Evangelium: Lk 1, 1 – 4; 4, 14 – 21

- V neděli 27. ledna v Českém Krumlově po mši svaté budeme přijímat intence na měsíc únor.
- V pondělí 28. ledna je památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve.
- Ve čtvrtek 31. ledna je památka sv. Jana Boska, kněze.
- V pátek 1. února je první pátek v měsíci. V Kájově bude od 16:00 hodin výstav Nejsvětější svátosti oltářní a poté v 17:00 hodin bude mše svatá. V Českém Krumlově bude v 18:00 hodin mše svatá a po ní bude adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní. Srdečně zveme všechny ke společné modlitbě.
- V sobotu 2. února je svátek Uvedení Páně do chrámu. V Českém Krumlově bude v kostele sv. Víta mše svatá v 17:00 hodin. Po mši svaté bude možnost naposledy setrvat chvíli v modlitbě u betléma, který bude poté demontován a uklizen. Zároveň prosíme věřící o pomoc při tomto úklidu jesliček. Předem všem děkujeme za pomoc při této úklidové brigádě.
- V sobotu 2. února v Českém Krumlově večerní mše svatá v klášteře je zrušena.
- Oznamujeme, že v **pátek 15. února 2019** v Kájově (v Konibaru) od **20:00** hodin uskuteční již **18. farní bál.** Vstupenky lze zakoupit u paní Mroškové osobně nebo telefonicky na tel.: 380 715 768 nebo mob.: 723 903 714. **Autobus pojedje: 19:15 CK – autobusové nádraží; 19:20 CK – Plešivec „U Skleníku“; 19:25 CK – Tavírna; 19:27 CK – Horní Brána; 19:30 CK – Špičák; 19:35 CK – Růžek; 19:40 CK – vlakové nádraží; 19:45 CK – Domoradice (červená benzinka). Po skončení autobus pojedje zpět ve 2:15.** Zároveň své dary do tomboly můžete dávat paní Mroškové nebo na farním úřadě v Českém Krumlově. Všem předem děkujeme za dary do tomboly.

www.farnostek.bcb.cz
farniuradck@seznam.cz

www.fuветrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz
mariagou@seznam.cz